

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

Po zdoluhavém výběrovém řízení se konečně rozbíhá rekonstrukce naší úpravny vody. O této desetimilionové investici, která bude většinou hrazena z fondů Evropské unie, se blíže dočtete uvnitř zpravodaje.

Další velkou investicí - vlastně největší investicí, jaká se dosud v Louňovicích uskutečnila - by mohla být nová základní škola. Zajistit základní školní docházku musí ze zákona obec bez ohledu na to, jestli je či není zřizovatelem školy, tedy zda má či nemá školní budovu. Veškerá jednání s obcí Mukařov, která je zřizovatelem tamější základní školy, byla bezvýsledná. Stejně tak neplodná byla diskuse na krajském úřadu i ministerstvu školství o tom, jak máme zákonnou povinnost splnit. V okruhu cca 20km není žádná základní škola, která by plně pokryla naši potřebu. Proto jsme spolu s několika okolními obcemi zahájili jednání o zřízení dobrovolného svazku obcí s názvem LOŠBATES (LOuňovice, Štíhllice, BAbice, TEhovec, Svojetice), který bude případným investorem, vlastníkem a zřizovatelem nové základní školy. Stavět by se mělo u hřiště louňovického Sportklubu na pozemku o výměře cca 2,5 ha, který je v majetku obce, neboť jen Louňovice vlastní dostatečně velký pozemek.

Nová škola by měla o žáky bohatě postaráno. V pěti vesnicích, které tvoří svazek obcí LOŠBATES, je v současné době téměř 4.000 obyvatel. Na základě demografické studie z konce loňského roku má být v roce 2025 ve svazkových obcích 5.200 obyvatel, z toho 650 dětí školou povinných. V roce 2050 to bude již kolem 7.000 obyvatel, z toho cca 730 školních dětí. Zamýšlená

Poklepání základního kamene 3. dubna 1977, poklepává ??

škola tedy není jen záplata na současný problém s umístěním dětí do školy, ale trvalé řešení pro narůstající počet obyvatel v našich obcích. Jsme na začátku cesty, která určitě nebude jednoduchá, ale je jediná, která zaručí našim dětem základní vzdělání bez nutnosti denně dojíždět i desítky kilometrů. Ve zpravodaji se dočtete, že se v Louňovicích již jedna škola stavěla. Přesně před čtyřiceti lety byla poklepáním základního kamene zahájena výstavba mateřské školy, která s několika přestavbami slouží dodnes. Přejí Vám pohodu a krásné jarní dny.

Josef Řehák – Váš starosta

Poklepání základního kamene Mateřské školy dne 3. dubna 1977, zleva: František Šmíd, Jiří Singr, Libuše Hencová, Václav Matyáš, ??, Josef Hejl, Jan Henc, František Tůma (Šefíček), Václav Křeček, obrácen zády ??, v předklonu Josef Malý

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Zápis z jednání zastupitelů OBCE LOUŇOVICE od 12. 12. 2016 do 20. 2. 2017

Starosta informoval zastupitele:

- O rezignaci Ing. Zdeňka Drátovského na mandát zastupitele ze zdravotních důvodů
- Na uvolněný mandát nastoupila další v pořadí z volební strany I. - Sdružení nezávislých I. Ing. Martina Malinová, Ph.D.
- O stále probíhajícím jednání o záměru odkupu p. č. 190/27 v k. ú. Louňovice. Zastupitelé vzali na vědomí zadání zpracování znaleckého posudku na stanovení kupní ceny. Zastupitelé odsouhlasili text návrhu kupní smlouvy.

Zastupitelé vzali na vědomí:

- Rozpočtová opatření č. 12/2016 a 13/2016 odsouhlasená starostou.
- Zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření obce Louňovice za rok 2016 se závěrem, že podle §2 a § 3 zákona č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí, ve znění pozdějších předpisů, nebyly zjištěny chyby a nedostatky.

Zastupitelé odsouhlasili:

- Rozpočtová opatření č. 14/2016 a 1/2017.
- Rozpočet na rok 2017 v paragrafovém znění, který je koncipován jako schodkový. Celkové příjmy 23.885.500 Kč, celkové výdaje 29.831.200 Kč. Schodek ve výši 5.945.700 Kč bude kryt z úspor z minulých let.
- Uzavření Smlouvy o dílo s firmou G-servis, spol. s r. o., se sídlem Třanovského 622/11, Praha 6, na plnění veřejné zakázky „Rekonstrukce úpravny vody Louňovice“ s dohodnutou cenou za provedení díla 9.879.592,82 Kč bez DPH; cena díla včetně DPH činí 11.954.307,13 Kč.
- Výběr technického dozoru investora a koordinátora BOZP na stavbu „Rekonstrukce úpravny vody Louňovice“. Byla vybrána firma VOTAS s. r. o., Krchleby 45, Čáslav.
- Smlouvu o výkonu autorského dozoru projektanta na stavbu „Rekonstrukce úpravny vody v obci Louňovice“ uzavřenou mezi obcí Louňovice a firmou Projekty Fiala s. r. o.
- Kalkulaci vodného a stočného pro rok 2017: vodné ve výši 37,37 Kč (42,97 Kč vč. DPH), stočné ve výši 32,80 Kč (37,72 Kč vč. DPH).
- Kalkulaci vody předané a převzaté pro rok 2017. Voda předaná pro rok 2017 ve výši 39,25 Kč (45,13 Kč vč. DPH), voda převzatá ve výši 27,19 Kč (31,27 Kč vč. DPH).
- Dohodu na vyrovnání podílů členských obcí Svazku obcí Region Jih na nákladech na vybudování skupinového vodovodu Region Jih. Finanční podíl obce Louňovice (doplatek) činí 1.991.573,89 Kč s tím, že tento doplatek musí být uhrazen v období od 1. 4. 2017 do 30. 9. 2018 ve čtvrtletních splátkách.

- Podání žádosti o dotaci na akci „Louňovice – samostatný výtlač z vrtu HJ5“.
- Smlouvu o dílo na zpracování žádosti o dotaci na akci „Louňovice – samostatný výtlač z vrtu HJ5“ s firmou LK Advisory, s. r. o.
- Obecně závaznou vyhlášku Obce Louňovice č. 2/2016, kterou se stanoví poplatek za komunální odpad na území obce.
- Smlouvu o nájmu části nemovitosti – vodojemu – uzavřenou mezi obcí Louňovice a ÚVT Internet s. r. o. s účinností od 1. 11. 2016, na umožnění instalace a provozu telekomunikačního zařízení. (Firma ÚVT Internet s.r.o. odkoupila zařízení od dosavadního poskytovatele telekomunikačních služeb firmy Lasco spol. s r. o. s tím, že bude pokračovat v poskytování služeb tak jako předchozí poskytovatel). Výše nájmu 30.000 Kč/rok bude do konce roku 2016 zvýšena o příslušnou sazbu DPH, od roku 2017 bude výše nájmu 35.000 Kč/rok zvýšena o příslušnou sazbu DPH.
- Rozpočtový výhled na roky 2017–2022.
- Inventarizační zprávu za rok 2016.
- Darovací smlouvu na finanční příspěvek pro terapeutické centrum Modré dveře.
- Dodatek na stanovení nájemného na roky 2016–2020 k nájemní smlouvě o pronájmu lesních pozemků. Nájem bude ve výši 31.000 Kč + DPH/rok.
- Pojmenování ulice (p. č. 208/14, 208/25, 208/26, 208/27, 208/28 k. ú. Louňovice) názvem Vyžlovská.
- Odpady:
 - Účast ve volném sdružení šestnácti obcí, které se sdružily za účelem vypsání výběrového řízení na poskytovatele služeb v oblasti odpadů podle zákona o veřejných zakázkách.
 - Záměr optimalizovat smluvní vztahy obce s poskytovateli služeb spočívajících v zabezpečení sběru, svozu a likvidace směsného komunálního odpadu, tříděného odpadu, velkoobjemového odpadu a nebezpečného odpadu (dále jen SLUŽBY), včetně ukončení smluvních vztahů s aktuálními poskytovateli SLUŽEB, včetně realizace zadávacího řízení (veřejná zakázka) na výběr nového poskytovatele SLUŽEB.
 - Uzavření smlouvy se společností ARCH consulting s. r. o., IČ: 28779479, na zajištění realizace nadlimitní veřejné zakázky na poskytovatele SLUŽEB.
 - Účast obce ve sdružení zadavatelů pro účely společného zadávání ve smyslu § 7 zákona č. 134/2006 Sb., o zadávání veřejných zakázek (ZZVZ), a uzavření příslušné smlouvy o sdružení veřejných zadavatelů ve smyslu § 7 odst. 2 ZZVZ.
 - Pověření starosty obce k realizaci veřejné zakázky, jakož i k veškerým úkonům obce jakožto zadavatele s tím souvisejícím nebo na to navazujícím, s výjimkou:

- schválení zadávací dokumentace veřejné zakázky,
- rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky na realizaci veřejné zakázky.
- LOŠBATES, dobrovolný svazek obcí:
 - Založení dobrovolného svazku obcí a se vstupem obce do dobrovolného svazku obcí s názvem LOŠBATES, dobrovolný svazek obcí, který byl založen za účelem plnění úkolů v oblasti školství (zřízení nové základní školy) a sdružuje obce Louňovice, Štíhllice, Babice, Tehovec a Svojetice.
 - Umístění sídla dobrovolného svazku obcí s názvem LOŠBATES, dobrovolný svazek obcí, na adrese Horní náves 6, 251 62 Louňovice.
 - Stanovy dobrovolného svazku obcí s názvem LOŠBATES, dobrovolný svazek obcí.
 - Smlouvu o zřízení dobrovolného svazku obcí s názvem LOŠBATES, dobrovolný svazek obcí.
 - Zmocnění starosty k podpisu zakladatelských dokumentů dobrovolného svazku obcí s názvem LOŠBATES, dobrovolný svazek obcí.
 - Delegaci starosty jako zástupce obce Louňovice do orgánů dobrovolného svazku obcí s názvem LOŠBATES, dobrovolný svazek obcí starostu a náhradníkem místostarostu.
 - Určení, aby prvními členy statutárního orgánu (představenstva) byli: Ing. Josef Řehák jako předseda představenstva, Marcela Marks jako místopředseda představenstva, Ing. Eva Šmolďasová jako místopředseda představenstva.
- Zmocnění Ing. Josefa Řeháka k podání návrhu na zápis dobrovolného svazku obcí s názvem LOŠBATES, dobrovolný svazek obcí, do rejstříku dobrovolných svazků obcí u Krajského úřadu Středočeského kraje.

Zastupitelé projednali:

- Z důvodu změny ve složení zastupitelstva (rezignace Zdeňka Drátovského) došlo k doplnění člena kontrolního výboru, kterým byl zvolen Ivan Matys.
- Proběhla volba předsedy kontrolního výboru. Předsedou kontrolního výboru by zvolen Ivan Matys.
- Doplnění člena kulturní, školské a sociální komise. Členkou kulturní komise byla zvolena Martina Malinová.
- Z důvodu volby Ivana Matyše předsedou kontrolní komise proběhla volba nového předsedy kulturní, školské a sociální komise. Předsedkyní byla zvolena Martina Malinová.

Různé:

- Na vánočním koncertě pořádaném obcí Louňovice v mukařovském kostele Nanebevzetí Panny Marie dne 27. 12. 2016 bylo vybráno na dobrovolném vstupném 15.755 Kč, zastupitelstvo rozhodlo o daru ve výši 4.245 Kč. Finanční prostředky v celkové výši 20.000 Kč byly předány farnosti Říčany na opravy mukařovského kostela.

Rekonstrukce úpravny vody začala

EVROPSKÁ UNIE

Evropský fond pro regionální rozvoj

Operační program Životní prostředí

Projekt „Rekonstrukce úpravny vody v obci Louňovice“ reaguje na potřebu rekonstrukce stávající úpravny vody v obci Louňovice a modernizace stávajících vrtů pro možnost čerpání kvalitní vody v dostatečném množství. Cílem projektu je snaha dodání kvalitní pitné vody v dostatečném množství pro dotčené obyvatele. Tohoto cíle bude dosaženo zvýšením kapacity stávající úpravy při současném zavádění nových stupňů úpravy surové vody a systémem sledování množství vody v jímácích objektech.

Tento projekt je spolufinancován Evropskou unií v rámci Operačního programu Životní prostředí.

Název stavby: Rekonstrukce úpravny vody v obci Louňovice
Investor stavby: Obec Louňovice
Zhotovitelem stavby: G-servis Praha, spol. s r. o.
Technický dozor investora: VOTAS, s. r. o.
Autorský dozor: Fiala Projekty, s. r. o.
Celková cena díla: 10.157.592 Kč
Způsobilé výdaje: 6.769.579 Kč
Dotace EU: 5.754.142 Kč

Po dlouhém, více jak půlročním výběrovém řízení, začala celková rekonstrukce naší úpravní vody, která byla vystavěna v letech 1992-95, nejprve fungovala ve zkušebním režimu, než byla v roce 1998 uvedena do trvalého provozu. V roce 2003 pak byla vylepšena její technologie.

Stávající technologie úpravní plně nevyhovuje moderním postupům při chemické úpravě vody. V současné době není řešena problematika odstraňování železa a manganu a zároveň je nevhodně navržena posloupnost jednotlivých stupňů hygienické úpravy pitné vody. Stávající maximální průtok úpravnou je 3,5 l/s. Hrubé nečistoty se zachycují na pískovém filtru, na speciálních ionexových filtrech se zachycují radioaktivní látky (uran, radium) a radon je odstraňován v provzdušňovací koloně. Proces je zakončen hygienickým zabezpečením (dezinfekcí) vody dávkováním chlornanu sodného. Takto upravená voda je již připravena na cestu ke spotřebiteli. Nejprve je soustředěna v úpravně v akumulační komoře o objemu 90 m³, odkud je distribuována do vodovodních řadů a zároveň plní věžový vodojem za hřbitovem o objemu 60 m³.

Součástí nového technického řešení budou také stavební úpravy pro osazení nové technologické linky úpravní. Vzhledem k nedostatečnému objemu současné kalové jímky bude za úpravnou vybudována druhá o objemu 17 m³.

Nová technologie úpravy vody má kromě současných fází (v jiném sledu) také některé nové. Surová voda

z jednotlivých vrtů se smísí a teče nejprve do provzdušňovacího zařízení k odstranění radonu. V první reakční nádrži se dává soda a chlornan sodný, ve druhé roztok manganistanu draselného - oba procesy společně vedou k vysrážení železa a manganu, které spolu s dalšími hrubými nečistotami zachytí nejprve pískový filtr. Definitivní odstranění nerozpuštěných látek zajistí nový aktivovaný filtr.

Po odstranění mechanického znečištění se radioaktivní látky zachytí na stávajících ionexových filtrech a úprava bude opět zakončena dezinfekcí.

Nová úpravná bude mít maximální průtok 5,5 l/s, což je dostatečné i pro budoucí rozvoj obce.

Stavba byla zahájena 16. 2. 2017 a plánované dokončení je do šesti měsíců. V průběhu stavby dojde k celkovému odstavení naší úpravní a zásobování obyvatel bude zajištěno plně z Regionu Jih.

Víte, že:

Obec Louňovice je zásobována podzemní vodou z pěti vrtaných studní, jež jsou situovány v údolí Jevanského potoka, tři na louce mezi Louňovickým rybníkem a rybníkem Pařez, další dva v lese při ulici Jevanská. Obec Louňovice je také připojena na vodovod Svazku obcí Region Jih – voda ze Želivky.

Josef Řehák

DŮLEŽITÁ INFORMACE

Odpočty stavů domovních vodoměrů

v trvale obydlených domech budou provedeny ke konci března 2017

Statistické údaje o obci za rok 2016

Počet obyvatel k 1.1.	1027
Narození	7
Přistěhovaní	52
Odstěhovaní	28
Zemřelí	4
Cizinci	34
Počet obyvatel k 31.12.	1054
Průměrný věk	39
Počet rodinných domů	460
Počet chat	283

Třídíte odpad?

Pokud stále ne, začněte nejlépe hned!

Plán odpadového hospodářství ČR pro roky 2015-2024 zahrnuje záměr zvýšit míru recyklace odpadů k roku 2020 na 50% a připravit se tak na zákaz skládkování směsného komunálního odpadu od roku 2024. V souvislosti s tím lze očekávat významné zvyšování poplatků za skládkování. Na tuto situaci je potřeba se průběžně v předstihu připravovat.

Třídění odpadů v Louňovicích je na poměrně vysoké úrovni. Obec pro to vytváří velmi dobré podmínky, stanoviště kontejnerů pro odkládání tříděného odpadu (papír, plasty, sklo) má každý občan takřka

u nosu. Kromě toho obec Louňovice nabízí občanům velký sortiment služeb spojených s likvidací směsného komunálního odpadu. Každý si tak může vybrat, jaká frekvence sběru mu podle vyprodukovaného objemu odpadu vyhovuje.

Již třetím rokem probíhá v obci sběr bioodpadu formou hnědých popelnic. Letos navíc obec poskytuje za dotovanou cenu odvoz bioodpadu všem občanům. Co se nevejde na kompost, odveze se do kompostárny. Doufejme, že se tak uleví i lesu, který je k likvidaci bioodpadu řadou obyvatelů přilehlých chat používán. Pro větší

objemy bioodpadu je občanům Louňovic k dispozici kompostárna ve Struhařově.

Kromě sběru vyjmenovaného sortimentu je v provozu i shromaždiště odpadů, kde je možno odložit další druhy vytríděného odpadu. Již dva roky zde probíhá i sběr použitého oleje z domácností, aby se tím zmenšila zátěž čistírny odpadních vod. Olej se odevzdává v uzavřené PET láhvi. Tato služba však není zatím příliš využívána, možná i kvůli malé osvětě.

Obec Louňovice se snaží dodržovat zásadu „zaplat za odpad, který jsi vyprodukoval“ a v tomto duchu bude pokračovat i nadále v souvislosti se zvyšováním poplatků za skládkování. Z tohoto důvodu se do budoucna počítá i s vážením směsného komunálního odpadu při svozu. Na druhé straně je občanům umožněno, aby co nejvíce omezovali produkci komunálního odpadu důsledným tříděním. Tento přístup je samozřejmě podmíněn minimální morální úrovní všech obyvatelů obce. Odkládat komunální odpad do popelnice k sousedovi nebo dokonce do kontejneru s vytríděným odpadem

proto, abych platil jenom minimální poplatek, jsou (doufám) pouze relikty dob dávno minulých. Časté jsou bohužel i případy, kdy jedna nerozložená krabice naplní celý kontejner na papír. A nesešlápnuté PETky jsou už evergreen. Tady máme ještě značné rezervy. Je třeba pochopit, že cesta k minimalizaci poplatků za likvidaci odpadu je jeho kvalitní třídění.

Začali jsme tím, že třídění odpadů v Louňovicích je na poměrně vysoké úrovni. Abychom dále napomohli k jeho zkvalitnění, je součástí tohoto čísla zpravodaje příloha s přehledným popisem způsobu třídění. Obrazek byl převzat z časopisu dTest s jeho souhlasem. Na druhé straně přílohy je kalendář termínů likvidace odpadu pro rok 2017.

Ochrana životního prostředí a s ní související minimalizace produkce odpadů je součástí odpovědného životního stylu obyvatelů 21. století. Dokažme, že sem patříme.

Zdeněk Drátovský

• • • ZE ŽIVOTA OBCE • • •

Konec roku v Louňovicích

Konec roku je v Louňovicích každoročně naplněn kulturními akcemi. Hned tou první bylo rozsvícení vánočního stromu. Již potřetí byla světelnými řetězy ozdobena jedle v kamenickém skanzenu na Horní návsi. První adventní neděle letos vyšla už na nakonec listopadu, a tak rozsvícení vánočního stromu proběhlo v neděli 27. listopadu. Děti z mateřské školky pod vedením paní ředitelky potěšily příchozí vánočními písněmi a koledami, a v Louňovicích tak slavnostně začal advent. Z rozzářeného vánočního stromu jsme se těšili až do Tří králů. Všimli jste si, že za tmy je dobře vidět i z Kutnohorské ulice?

Tradiční součástí adventních akcí je také Mikulášská nadílka, která se konala v sále hotelu U sv. Huberta v sobotu 3. prosince. Ale o ní si přečtete podrobněji na jiném místě zpravodaje.

Oblíbené Vánoční zpívání pod Zvoničkou se každoročně koná poslední adventní sobotu, letos se uskutečnilo 17. prosince. Už po celý měsíc jsme měli vyzdobený prostor u Zvoničky výstavným betlémem s Marií, Jo-

sefem a jesličkami s Ježíškem. Letos nám tam dokonce přibýly dvě roztomilé ovečky.

Na podvečerní sousedské setkání byly tradičně rozsvíceny louče, lucerny a svíčky, nechyběly ohně v koších, u kterých jste se mohli ohřát, ani pečené kaštany, horký čaj či svařené víno. Vděčně a s radostí jsme uvítali Ondřeje Cutycha, který se svojí rozvětvenou rodinou a přáteli opět ochotně zavítal do Louňovic, aby nám společně zahráli a zazpívali si s námi vánoční koledy. Jejich průvod s loučemi potmělou vesnicí od restaurace U Henců za zvuku hudby nás všechny upoutal. Více než tři stovky přihlížejících se rozestoupily, aby hudebníci mohli projít na vyvýšené místo před pomníkem. Po krátkém přivítání jsme si společně s nimi podle rozdaných zpěvníků přezpívali tradiční množství koled a vánočních písniček. Ani letos nechybělo sólové vystoupení Jirky Pospíšila, který zazpíval oblíbenou koledu svého otce Járy Pospíšila. Všichni muzikanti si zaslouží naše velké poděkování za svůj čas, nasazení a statečnost, se kterou se poprali s mrazivými povětrnostními podmínkami. Kouzelní byli zejména dva kloučci s flétničkami

v přední řadě, kteří hráli s velikou a opravdovou chutí a s nadšením. Škoda jen, že jsme se nedočkali sněhové nadílky, která se tradičně našemu zpívání vyhýbá. Budeme doufat, že příště si to konečně rozmyslí.

Na závěr roku, v úterý 27. prosince odpoledne, jsme se v hojném počtu sešli v mukařovském kostele Nanebevzetí Panny Marie na povánočním koncertě členů Státní opery Praha. Jako každý rok jsme vyslechli Českou mši vánoční „Hej mistře“ Jana Jakuba Ryby. Zpěváci zpívali z kůru u varhan, a tak nám opět dopřáli úžasný zážitek vnitřního usebrání. Opět jsme se přesvědčili, že tato jed-

noduchá a zároveň geniální skladba se dá poslouchat opakovaně.

Vánoční koncert s „Rybovkou“ uspořádala obec Louňovice již podeváté. Tentokrát bylo na dobrovolném vstupném vybráno 15.755 Kč, zastupitelstvo opět rozhodlo, že obec částku dorovná darem, a tak celkové finanční prostředky ve výši 20.000 Kč byly předány farnosti Říčany na opravy mukařovského kostela.

Rok 2016 je za námi, ale budeme se těšit na shledávání při akcích i v roce 2017!

Marie Boudová a Kateřina Řeháková

Mikulášská nadílka

Letos nadílel v Louňovicích Mikuláš 3. prosince, a to již tradičně v sále hotelu U sv. Huberta. „Předskokana“, krásnou pohádku „Jak kašpárek s Honzou osvobodili princeznu“, sledoval sál plný dětských očí. Loutky upoutaly děti natolik, že čekání na Mikuláše s čerty a anďely uteklo velmi rychle. Všechny přítomné děti musely být po celý rok velice hodné, protože každý dostal od nadpozemských bytostí balíček s dobrotami. Nebylo to samozřejmě úplně zadarmo, ale výměnou za hezkou básničku či písničku. Tentokrát si s sebou čerti ani nikoho neodnesli do pekla.

Dana Kodejšová

Čistý Ladův kraj

**Srdečně Vás zveme na další ročník jarního
úklidu obcí a přírody v jejich okolí.**

**Akce se koná
v sobotu 8. 4. 2017 od 9:00 hod.**

Vítán je každý, kdo má chuť pomoci.

Sraz účastníků:
u hřiště O.S.Sportklub, ulice Na Moklině
a před obecním úřadem na Horní návsi

www.laduv-kraj.cz

Partneři:
ČSOP • ASA • Marius Pedersen • Van Gillern

LADŮV KRAJ

Konec veřejného telefonního automatu v Louňovicích

V listopadu 2016 nám firma O2 Czech Republic a. s. oznámila, že s koncem roku 2016 jí končí zákonná povinnost provozovat v naší obci veřejný telefonní automat s číslem 323 660 579 a že veřejný telefonní automat umístěný u obecního úřadu bude odstraněn v průběhu prvního pololetí 2017. Zároveň nám nabídla, že v případě našeho zájmu o zachování provozu veřejného telefonu v obci s námi uzavřou smlouvu o měsíčním příspěvku na jeho provoz za 1.000 Kč bez DPH, což jsme s díky odmítli, a tak v polovině ledna letošního roku byl telefonní přístroj odmontován. Definitivní odstranění budky proběhne v nejbližší době.

Veřejné telefonní automaty se tedy staly minulostí i v naší obci a již jen pamětníci si napříště vzpomenou, jaké to bylo, když se chodilo volat do telefonní budky.

Josef Řehák

POZNAMENEJTE SI DO KALENDÁŘE

- **Maškarní zábava** v sobotu 18. března 2017 od 20.00 hodin v restauraci U Henců
- **Uklidíme svět** ve čtvrtek 6. dubna 2017 od 9.00 v ulici Na Hoříčkách před MŠ
- **Uklidíme svět** v sobotu 8. dubna 2017 od 9.00 hodin u hřiště O.S. Sportklub
- **Dětská burza** v sobotu 8. dubna 2017 14.00-17.00 hodin v sále U sv. Huberta
- **Malování vajíček** v pátek 14. dubna 2017 od 10.00 hodin na obecním úřadě
- **Čarodějnice** v neděli 30. dubna 2017 od 18.00 hodin za hřištěm TJ Slavia
- **Kuličkíada** v sobotu 13. května 2017 od 14.00 hodin na lesním hřišti Na Horáku
- **Sbírka pro psy** v sobotu 27. května 2017 9.00-12.00 hodin u hřiště TJ Slavia
- **Den dětí** v sobotu 3. června 2017 od 14.00 hodin na hřišti O.S. Sportklub
- **Beseda s pamětníky** v sobotu 3. června 2017 od 15.00 hodin U Henců
- **Loutrail-půlmaratón** v sobotu 24. června 2017 start v 11.00 hodin od hřiště TJ Slavia
- **CEEKL** v sobotu 24. června 2017 start v 10.00 hodin pod Zvoničkou

Divadlo DiPoNa srdečně všechny zve do sálu hotelu U sv. Huberta v Louňovicích na představení:

- **Hraběčiny zlaté papuče** 4. března 2017 v 15.00 hodin
- **Červená Karkulka** 11. března 2017 v 15.00 hodin
- **Libusche** 18. března 2017 v 19.00 hodin
- **Tři přání** 25. března 2017 v 15.00 hodin
- **Jak Kašpárek a Kalupinka slavili Velikonoce** 1. dubna 2017 v 15.00 hodin
- **O princezně Majolence** 30. dubna 2017 v 15.00 hodin

Čas adventu, sněhových závějů a ledových květů

První adventní neděli, kdy se po celé naší republice rozzářilo mnoho vánočních stromků, jsme se sněhových vloček nedočkali. Přesto mělo rozsvícení louňovické jedle na Horní návsi tu správnou atmosféru. Děti z 2. třídy Želvičky si pro přítomné připravily básničky s vánoční tematikou a zazpívaly několik koled. Při zpěvu „Stromečku, vstávej, ovoce dávej“ se stromek rozzářil.

Hned v pondělí si děti v obou třídách s radostí ozdobily vánoční stromeček a chystaly se na „Mikulášský, čertovský a andělský karneval“. Čertíky, andílky i Mikuláše jsme kreslili, malovali, zpívali o nich písničky, hráli různé čertovské hry. Od 1. prosince se děti ve třídě Želviček každý den těšily na speciální adventní kalendář. Kdo by čekal nějaké sladkosti, měl smůlu. Náš kalendář nám přinášel zábavu, radost a smích. Vždy dopoledne otevřel někdo z dětí obálku s úkolem, který musel splnit. A tak se zpívalo, cvičilo, tancovalo, kreslilo. Obálky byly připravené i pro dospělé – paní učitelky cvičily na žebřinách a švédské lavičky, paní kuchařky s paní školnicí zpívaly, přednášely, kreslily.

Po „Mikulášském karnevalu“ jsme začali vyrábět vánoční dárečky, přáníčka a připravovali se na vánoční besídku. Ve třídě Rybiček děti zpívaly vánoční koledy, seznamovaly se s hrou na rytmický nástroj xylofon a připravovaly si malé taneční vystoupení. Ve vedlejší třídě se Želvičky chystaly na divadelní představení „Vánoční pohádka o jedličce“. Seznámily se s audiovizuální technikou – používání mikrofónů, naučily se pohybovat na jevišti, každý se naučil svůj text a taneček. Přišel den zkoušky kostýmů, další den zkouška v sále U sv. Huberta. Dlouho očekávaný den našeho vystoupení byl tady. Děti byly tak natěšené, že si na nějakou trému vůbec nevzpomněly a besídku si náležitě užily. Další den nás ve školce čekala vánoční nadílka, děti se radovaly z nových stavebnic, maňásků, didaktických her. Svátečním vánočním obědem jsme se ve školce rozloučili se starým rokem.

si změřili své síly a procvičili zdatnost, zručnost a šikovnost. V disciplíně skoky na lyžích skákali sice bez lyží, zato však s obrovským nadšením. V biatlonu si po vzoru našich skvělých sportovců zaběhali opět bez lyží, úspěšně však absolvovali střelení vleže i ve stoj. V jízdě na bobech si s chutí zasoutěžili, kdo je rychlejší, střelbu na branku procvičili při individuálních „nájezdech“. Sportovní hry si všichni opravdu užili!

Během Vánoc nastal konečně opravdový čas sněhových závějů a ledových květů. Nejen noci, ale i dny však byly někdy tak mrazivé, že jsme průvod tří králů po Louňovicích bohužel nemohli uskutečnit. Užili jsme si jej alespoň ve školce. Když mrazy polevily, nic nám už nebránilo v zimních radovánkách na sněhu. Povídali jsme si o zimních sportech, hráli různé pohybové, smyslové a didaktické hry, prohlíželi obrázky. Vyvrcholením byly „Zimní sportovní hry“ na naší školní zahradě. Heslem „Ať léto nebo zima, sportování to je prima“ chlapci a děvčata zahájili sportovní zápolení. V netradičních disciplínách

V rámci projektu „Celé Česko čte dětem“ se již druhým rokem stalo na obou třídách jakýmsi rituálem pravidelné čtení pohádek po obědě, na které se děti moc těší. Čtou paní učitelky, čtou i rodiče, prarodiče, známí, kteří přicházejí za dětmi, někdy i se svojí knihou. Pokud se chcete i Vy stát alespoň na chvíli aktivními čtenáři pohádek, přijďte mezi naše děti - srdečně Vás zveme!

Ráda bych poděkovala všem, kteří se podíleli na zdárném průběhu všech akcí v naší mateřské škole v uplynulém období – obětavým paním učitelkám a provozním pracovnícím, vstřícnému zřizovateli – panu starostovi Josefu Řehákovi a ostatním zaměstnancům OÚ Louňovice, všem rodičům, přátelům a známým, kteří nás podporují nejen milým slovem a přívětivým úsměvem.

ZÁPIS DĚTÍ DO MATEŘSKÉ ŠKOLY LOUŇOVICE

Ředitelka mateřské školy, po dohodě se zřizovatelem, stanovila termín zápisu dětí k předškolnímu vzdělávání pro školní rok 2017/2018 do Mateřské školy Louňovice na 11. května 2017 od 13.00 do 16.00 hodin. Žádost o přijetí a evidenční listy budou k vyzvednutí v budově mateřské školy (Na Hoříčkách 163, Louňovice) ve dnech 18.–21. dubna od 13.00 do 16.00 hodin. Blížší informace a kritéria pro přijetí dětí budou zveřejněny v březnu na nástěnce i na webu mateřské školy a na vývěškách Obecního úřadu Louňovice.

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V MATEŘSKÉ ŠKOLE LOUŇOVICE

Vážení rodiče, milé děti, srdečně Vás zveme na návštěvu do naší mateřské školy ve středu 26. dubna 2017 v době 9.30–11.00 hodin nebo 15.00–16.30 hodin. Přijďte se podívat!

Bohumila Nováková, ředitelka Mateřské školy Louňovice

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Zápis do prvních ročníků Základní školy Mukařov pro školní rok 2017–2018

Zápis do 1. ročníků se koná 5. 4. 2017 od 13 hodin v horním patře staré budovy školy.

K zápisu je třeba přinést OP zákonného zástupce, kopii rodného listu dítěte, potvrzení o trvalém bydlišti ve spádové oblasti školy, vyplněný zápisový lístek nebo žádost o odklad.

K žádosti o odklad je třeba přiložit doporučení z pedagogicko-psychologické poradny a vyjádření dětského lékaře.

▶▶▶ ZPRÁVY Z NAŠÍ KNIHOVNY ◀◀◀

Jak jen začít článek za knihovnu, jaké téma vybrat, v jakém duchu je vést. Je to čím dál těžší a náročnější. Neopakovat se a vymyslet něco zajímavého.

Skončil nám rok hbité a bystré opice a začal rok ohnivého kohouta. Nezbyvá než rok opice uzavřít a předložit vám pár statistických čísel. Sečetla jsem čísla v deníku knihovny – výpůjčky, návštěvnost, registraci – a zde je výsledek.

V roce 2016 registrační poplatek (dospělí 50 Kč; děti a důchodci 20 Kč) zaplatilo celkem 106 čtenářů, z toho 36 dětí, kteří si v 1222 výpůjčkách odnesli 3587 knih.

Zakoupilo se a z darů přibýlo do stálého fondu naší knihovny celkem 186 knih.

Z benešovské knihovny jsem vypůjčila 20 souborů v rozsahu 934 knih.

Děkuji všem čtenářům za jejich věrnost a pravidelnou návštěvu knihovny. Děkuji dětem, že našly cestičku k regálům s dětskou literaturou a knížky si půjčují. Děkuji všem lidem, co darovali knihy ze své domácí knihovničky. A poděkování rovněž patří obecnímu úřadu za peněžní příspěvek na nákup nových knih.

Všem přeji píli a trpělivost, jež vede k vítězství a úspěchům.

Na další setkání s vámi se těší

Knihovnice Marie Danielová

Letošní zima přála zimním sportům

Letošní zima v Louňovicích po mnoha letech zimním sportům opravdu přála. Hned první plánovaná lednová akce „Louňovická brusle“ probíhala průběžně po celý měsíc díky mrazivému počasí a hlavně díky obecnímu úřadu a ochotě Petra Tomana, který neustále upravoval

V lednu také napadlo dost sněhu, aby si mohli užít i milovníci běžek. Lyžovat se dalo po lesních cestách a pěkné běžecké okruhy vznikly za fotbalovým hřištěm a na poli proti hřbitovu. Za zimním sportováním na běžkách se také vyjíždělo na hory, využily se i upravené

na Louňováku několik hokejových hřišť a bruslařskou dráhu téměř přes celý rybník. Však také bruslaři naplno využívali skvělé příležitosti k těmto zimním radovánkám nejen o víkendech, ale i ve všedních dnech, a to často až do samé tmy.

stopy Ladova kraje, o jejichž kvalitě průběžně informovaly jejich webové stránky. Již po sedmé se v polovině ledna uskutečnila akce Mazlíků „Apalucha“, na kterou vyjíždějí tatínkové se svými dětmi. Nejmladší dětský výletník měl teprve 3 roky

a účast na tomto zájezdu si nenechají ujít ani ty odrostlejší děti, které jezdí od prvně počátku. Opět se jelo na chatu Idyla v Janských Lázních a skvěle upravené sjezdovky na Černé hoře uspokojily všechny nároky sjezdařů. Milovníci sjezdového lyžování zajížděli po celou zimu do Mnichovic na nedaleký Šibeniční vrch, na Monínec u Vlašimi nebo do českých hor.

Ti náročnější pravidelně již několikátým rokem společně vyjíždějí do Dolomit v Itálii. Výhodou je, že zájemci zaplní celý autobus, který pak pro ně zajede do Louňovic až na náves a také je sem doveze zpět.

První zájezd proběhl v polovině prosince 2016 pod vedením Zdeňka Madeje do Helm-Rotwaldu. Ačkoli letošní zima v Dolomitech byla na sníh skoupá, mrazivé počasí dovolovalo umělé zasněžování, takže sjezdovky byly skvěle upravované. Po tři dny pobytu přálo i sluníčko.

Druhá letošní lyžovačka se konala koncem ledna v jednom z nejjižnějších italských středisek Folgari. Eva Vančurová, pod jejímž vedením se výjezd uskutečnil, nám o tom napsala: „Sestava zájezdu se opět trochu obměnila. Louňováci začínají být v menšině, což ale není vůbec na škodu. Lyžařské středisko bylo docela rozlehlé, a tak se jednotlivé „partičky“ přes den docela mijely. Sjezdovky byly bezvadně zasněženy a upravené, ale okolo se zelenala tráva, což vypadalo nezvykle. Na počasí jsme měli velikou kliku, protože před odjezdem začalo pršet a přšlo další tři dny. To už nám bylo ale jedno, protože jsme se vrátili do zasněžených Louňovic.“

Marie Boudová

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

**SRDEČNĚ BLAHOPŘEJEME LOUŇOVICKÝM OBČANŮM OD 60 LET, KTERÍ SLAVÍ KULATINY
A PŮLKULATINY, A VŠEM OSLAVENCŮM NAD 80 LET:**

DUBEN 2017

- * Josef Vobr, Miroslava Kirsová, Jiří Holoubek, Petr Vilinger, Eva Křečková, Miroslav Bandas, Helena Vittová, Anna Šindelářová, Jaroslav Hervert, Jaroslava Mlčuchová, Elena Ryjáčková

KVĚTEN 2017

- * Karel Ryjáček, Ottakar Wendl, Eva Gaučová, Věra Rypková, Jaroslav Macháně, Jana Blažíčková, Zdeňka Vytejková, Valentin Knor, Stanislav Kopecký

ČERVEN 2017

- * Stanislav Ungl, Stanislav Kurel, Miloslava Macháčová, Roman Čížek, Božena Burešová, Bedřich Němeček, Jan Sus, Věra Lebedová, Hana Matysová

KRÁSNÝCH DEVADESÁT LET

krásných vzpomínek mám na „páteční zpěvy“, na plesy, dětské karnevaly a taneční zábavy a také na kino „U Bittnerů“. Můj manžel byl v Louňovicích u hasičů a v mládí hrál i v louňovickém ochotnickém spolku. Bohužel čas je neúprosný, a tak známí a přátelé odcházejí.

Jak trávíte důchod a co přejete Louňovákům?

Převážně v rodinném

Koncem loňského roku oslavila Jaroslava Vlachová krásné devadesátiny. Jde o jednu z nejstarších občanek Louňovic, a tak jsme jí při této příležitosti požádali o rozhovor.

Jak jste se do Louňovic dostala?

Narodila jsem se na Litoměřicku. Krátce po válce jsem se seznámila s Václavem Vlachem z Louňovic, který byl v nedalekém Terezíně na vojně. Slovo dalo slovo a v roce 1950 jsem se za něj provdala, nastěhovali jsme se k jeho rodičům do domku Na Horáku a stala jsem se Louňovačkou. Vychovali jsme spolu 4 děti, k nim později přibyla 4 vnoučata a 5 pravnoučat. U Vlachů, kde se později říkalo u Ungrů, jsme nebydleli dlouho. Pronajali jsme si byt u Štěpničků v ulici Do Údolí a později u Kočárků v ulici Kamenická. Pak jsme si postavili rodinný dům v Louňovičkách, vdnešní ulici Souběžná, kam jsme se po jeho dokončení v roce 1977 nastěhovali. A v tomto domě žiju dodnes.

Jakými zaměstnáními jste prošla?

Se svým manželem jsem nejvíce pracovala v pohostinství. Nejprve to bylo v hostinci „U Šindelářů“ v Louňovicích, který tehdy patřil družstvu Vzlet, později Jednotě. Tam jsme pracovali až do poloviny sedmdesátých let minulého století, kdy došlo k mohutné rekonstrukci, nástavbě a přístavbě budovy, jejíž podobu vidíme v hotelu U sv. Huberta dodnes. Pak jsme provozovali hostinec u kostela v Mukařově a později i pohostinství „Na Budech“, rovněž v Mukařově. Poté následoval hostinec „Montgomery“ v Žernovce, pak hostinec u nádraží v Mnichovicích a hostinec „U Urbanů“ rovněž v Mnichovicích. Před odchodem do důchodu jsem byla svačkářkou v provozovně Barvy a laky v Praze ve Strašnicích, kde můj manžel pracoval ve vrátnici. A abych nezapomněla, také jsme s manželem provozovali kiosek na koupališti u rybníka Louňovák. Jak z přehledu vyplývá, byla to zaměstnání, kde jsem byla mezi lidmi, což mne bavilo.

Jaké vzpomínky máte na Louňovány?

Louňovice mi přirostly k srdci. Mám zde známé a přátele, zejména z období, kdy jsme provozovali kiosek u Louňováku, ale hlavně když jsem pracovala v hospodě „U Šindelářů“. Mnoho

kruhu. Moje rodina je velmi široká a často se scházíme. Užívám si vnoučat i pravnoučat. Mám zdravý kořínek, a tak doktory moc nenavštěvuji. Poslouchám televizi, zejména stanici Šlágr. Často si se zpěváky zazpívám i nohou podupnu. A co popřát Louňovákům? Aby byli na svou obec hrdí, a to jak na její historii, tak i na její současnou podobu.

Jménem redakční rady Louňovického zpravodaje přejeme paní Vlachové mnoho pevného zdraví, a aby tu s námi pobyla ještě mnoho let.

Roman Čížek

Premiéra v Diponě

Bylo 21. ledna 1917. Patnáctá hodina.
Zcela vyprodaný sál v Hotelu U sv. Huberta v Louňovicích. Nervózně pobíhající režisér a dramaturg Josef Pšenička.

Napjatou atmosféru v sále zpestřily chvílemi víly, které přebíhaly ze šatny na jeviště.

Byl den a hodina premiéry pohádky Vlí poklad v podání Divadla Potrhých Nadšenců.

Napjatá atmosféra se ale rozplynula hned s první pohádkovou písničkou.

Nervozita pobíhajícího režiséra a dramaturga se nerozplynula a zůstala až do konce představení.

Do konce úspěšného představení, které bylo oceněno několikaminutovým aplausem a spoustou květin, jež si malí i velcí herci opravdu zasloužili.

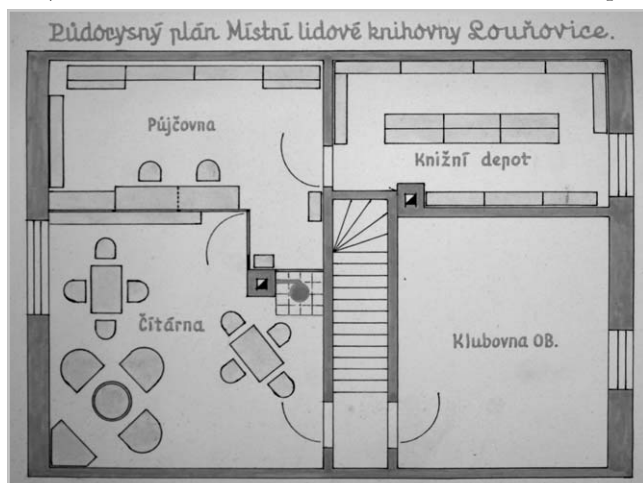
Ještě jednou velká gratulace!

Eva Brůhová

OBECNÍ KNIHOVNA (3. část) Vzorná lidová knihovna (1958–1973)

Koncem roku 1956 jednal knihovník Tomáš Ženíšek s tajemníkem MNV Janem Kasalem a dohodli se pro

Půdorysný plán MLK, 1958

knihovnu upravit půdu nad obecním domkem čp. 6, užívanou v té době k potřebě JZD jako seník. Snad to bylo díky Ženíškovi, který právě tehdy na ONV zastupoval nemocného plánovače a rozpočtáře, že se podařilo mu na tyto úpravy z prostředků ONV vyčlenit 10.000 Kč. V lednu 1957 (28. 1.) zastupitelstvo rozhodlo agitovat v organizacích Národní fronty k brigádnické pomoci na úpravách, odezva ale byla chabá. Také úpravy počaté koncem března 1957 probíhaly pomalu. Přes léto dokončili zednické práce Jaroslav Váňa a František Jíra (po práci), truhlářské práce provedl Václav Pokorný (schodiště, podbití stropů, zasklená přepážková stěna), lakýrnické práce sám Tomáš Ženíšek, elektrikářské Josef Uzel. Vymalování a úklid si v lednu/únoru 1958 vzal na starost výbor žen. Strop Ženíšek vyzdobil erby historických majitelů Louňovic. S přemístěním regálů a knih z garáže Bálkových pomohli Ženíškovým manželé Jaroslav a Růžena Vánovi. Dne 2. 3. 1958 v 10.00 byla knihovna a čítárna v podkroví budovy MNV slavnostně otevřena,

odpoledne následovala v sále restaurace „Jednota“ přednáška se spisovatelem Františkem Rachlíkem, program pokračoval vystoupením Pěveckého sboru Jablonský z Říčan a pásmem TJ Sokol Louňovice. Otevření nové knihovny se zúčastnilo množství krajských a okresních kulturních činovníků, celé akci byla věnována zvláštní pozornost v regionálních periodících (Čtenář, Osvětová práce, Svoboda, Vesnické noviny Říčanska). Knihovna konečně získala dostatečný prostor, v němž mohli Tomáš a Joži Ženíškové rozvinout svou činnost včetně vedlejších aktivit. Později byla místnost přidělena Československému svazu mládeže, ovšem je to stejný prostor, který obecní knihovna využívá dodnes.

V průběhu úprav nových prostor Místní lidová knihovna (MLK) zdaleka nezhálehla. Roku 1957 se zapsalo 121 čtenářů, kteří si vypůjčili 3.305 knih. Knihovna jako jediná na okrese získala Čestné uznání Ministerstva kultury a osvěty za rok 1956 (14. 6.), bylo s ní uvažováno jako s knihovnou okrskovou, pod kterou by spadalo 6 vesnických knihoven z okolí, což se také později stalo. Louňovická knihovna se také zúčastnila VII. ročníku soutěže „Budujeme vzornou lidovou knihovnu“. Rok 1958 představoval další zvýšení jak počtu čtenářů a výpůjček, tak knih ve fondu. Navíc MLK díky novým prostorům mohla uspořádat v čítárně 5 besed o knihách a 4 besedy naučné, akce také doprovázely výstavy. Z významnějších to byla výstava kramářských tisků, zapůjčených z říčanského muzea, která byla pro velký zájem prodloužena. Z ONV byl knihovně darován televizor, který byl v čítárně pravidelně přístupný jak pro děti, tak pro dospělé. V čítárně bylo k dispozici 12 časopisů. Byla rozšířena půjčovná doba - od listopadu se půjčovalo v úterý 18.00–20.00, v pátek 17.00–20.00 a v neděli 10.00–12.00, celkem 7 hodin týdně. Tomáš Ženíšek také konal instruktážní návštěvy ve svém okrsku. Dne 23. 6. byla ustavena nová knihovnická rada, jejími členy byli František Hejl, Karel Novotný a Růžena Šilhavá. Přes dosažené výsledky ani tento rok nebyla louňovická knihovna v soutěži o vzornou lidovou knihovnu úspěšná. Dle požadavků statistika výpůjček v kolonce „politická literatura“ nedosahovala dostatečné výše, mezi čtenáři

Čítárna, 1958

bylo málo funkcionářů MNV. Aktivita MLK se ale nezastavila ani roku 1959, počet čtenářů již dosahoval k téměř neuvěřitelným 200. Jako předešlý rok se pořádaly besedy a výstavy. Celý rok probíhala soutěž v řešení rébusů pro děti „10x odpověď“, od prosince 1959 každé pondělí a čtvrtek 19.00–20.00 předčítal Karel Novotný z Jiráskova Temna („večerní čtení na pokračování“), pro děti se četly v neděli pohádky. A tak byl konečně dosažen vytoužený cíl, MLK Louňovice postoupila do

Předávání titulu, 1960

ústředního kola X. ročníku soutěže o vzornou lidovou knihovnu a dne 7. 6. 1960 byl Josef Ženíškové v hotelu International v Praze propůjčen Čestný štít vzorné lidové knihovny, jako jedné ze 14 v ČSR a jediné ze Středočeského kraje.

Vysoké ocenění, spojené s titulem „Vzorná“ lidová knihovna (VLK), neznamenal ustrnutí vývoje, právě naopak. Stačí uvést jen statistické údaje dosažené roku 1960. Zapsalo se 231 čtenářů, půjčilo se 6.020 knih, knihovní fond činil přes 4.000 svazků, z nichž bylo 449 pořízeno právě roku 1960. Uspořádáno bylo 9 besed (např. dvě přednášky cestovatele Elstnera, o vývoji člověka, kronikářská, se spisovatelem I. Krížem, J. Procházkou a J. Tomečkem), které provázelo 6 výstavek a větší prodejní výstavka knih. Televizní pořady v čítárně navštívilo 1530 dětských a dospělých občanů. Nezanedbatelný byl tak i příjem knihovny. Knihovnický okrsek s centrem v Louňovicích se rozšířil o další 4 přidělené vesnice již na 10 obcí, ve kterých T. Ženíšek konal metodické návštěvy. Ženíškové na tak rozsáhlé aktivity už sami nestačili, a tak se začala formovat skupina „pomocníků“, mezi nimi lze uvést zejména Ludmilu Jarošovou (čp. 150). Také následující roky proběhly v podobném stylu a s podobnými výsledky. Roku 1961 se konala již tradiční a navštěvovaná beseda o houbách (přednášel Metoděj Bauer z Říčan), další byla o hmyzu; konaly se besedy o knihách a uskutečnila se vzpomínková akce k 110. výročí narození Aloise Jiráska. Stejně jako roku 1959 se v Louňovicích roku 1961 konalo školení knihovníků říčanského okresu. V roce 1962 se uskutečnila zejména zajímavá výstava o Boženě Němcové, instalovaná ve spolupráci s mnichovickým městským

Z knihovny 1962

archivem, roku 1963 to byly již jen 3 besedy a 8 knižních výstavek. Toho roku činil počet knih ve fondu knihovny přes 5.500 svazků.

Zlomem v životě manželů Ženíškových byla léta 1962/63. V létě 1962 Tomáš Ženíšek opustil po 9 letech práci v Okresním archivu, čehož využili členové MNV a zasadili se o jeho zvolení do časově náročné funkce tajemníka MNV. Celou situaci později (1968) sám komentoval: „V roce 1962 jsem byl jako okresní archivář propuštěn, ale jsem uvržen na funkci tajemníka MNV a zvolen poslancem. Opět dva roky ztracené“. Příštího roku Josefa Ženíšková onemocněla chřipkou. Na podzim 1963 se její stav zhoršil a do konce života zůstala upoutána na lůžko. Tomáš Ženíšek žádal radu MNV (24. 10.) o zproštění z funkce tajemníka, současně s žádostí o zproštění manželky z funkce I. knihovnice (sám se tak stal I. knihovníkem). Funkci tajemníka ale Ženíšek vykonával až do nových voleb roku 1964. Poté trávili Ženíškoví chladná zimní období raději v Praze-Dejvicích u dcery Evy Axlerové a do Louňovic jezdili jen přes léto. Ochotu pomoci v knihovně projevila Ela (Alžběta) Josková (čp. 102), vedoucí oddělení pro mládež se stala zákyně Eva Štenglová (čp. 110), a tak nebyl provoz VLK zásadněji narušen.

Výpůjční pult, po 1965

Menší účast Ženíškových na chodu VLK se ale přesto brzy projevila. Již roku 1964 prudce klesl počet čtenářů na 179, roku 1965 dokonce na 118. V létě 1965 se již uvažovalo o novém knihovníkovi, kterého by Tomáš Ženíšek zaučil. Jednalo se o Elu Joskovou, ale ta se po půlroce funkce vzdala (25. 11.), a tak zůstala knihovna od 1. 1. 1966 bez knihovníka. Rada MNV dne 27. 1. rozhodla knihovníkem zvolit mukařovského učitele (v důchodu) Františka Koška (čp. 93) a za tím účelem jej uvolnila z finanční komise MNV. Košek poměry v knihovně uspořádal, spolupracoval i nadále s Tomášem Ženíškem, byť mnohdy jen korespondenčně. Změnila se půjčovná doba, vypůjčovalo se jen ve středu 16.00–18.00, za vystavení legitimace se platilo 2 Kčs, za vypůjčený svazek platili děti 10 h, dospělí 20 h, naučná literatura byla tradičně zdarma. Toho roku (29. 9.) bylo radou MNV rozhodnuto přidělit VLK i místnost mládežníků, která se nacházela

Oddělení pro mládež, po 1965

v podkroví naproti vchodu do knihovny. Prostory byly adaptovány a bylo zde otevřeno samostatné dětské oddělení, tvořené asi 1.000 svazků. Tím VLK obsadila celé patro budovy MNV. První rok svého působení Fr. Košek uzavřel s uspokojivým výsledkem: 122 čtenářů, 4.378 výpůjček, 5 besed (včetně kronikářské s T. Ženíškem), 6 výstavek a 1 prodejní výstavka knižní. Stále tak byly splňovány parametry pro udržení titulu Vzorné lidové knihovny. Ten se Koškovi podařilo udržet až do roku

1971, kdy z funkce knihovníka odešel. To se již po několik let čtenářská základna pohybovala kolem 80 čtenářů. Krátce se vedení knihovny ujala Miroslava Bulíčková (čp. 30), než Vzornou lidovou knihovnu převzala mladá studentka knihovnické školy Jindřiška Špírková (čp. 147).

Léta 1958-1964 představují vrchol knihovnických aktivit v Louňovicích. Byť rozlet knihovny spojujeme s knihovníkem Janem Kasalem, zlatou éru představuje působení manželů Ženíškových. Dosažené výsledky tehdy přesahovaly tehdejší okresní i krajský rozměr, završený udělením dlouho odkládaného titulu „Vzorné“ lidové knihovny. O tom, že duchem tohoto období byli právě manželé Ženíškoví, svědčí pokles aktivit po jejich odchodu. Plným právem dnes obecní knihovna nese jejich jméno.

Otto Krutský

Z HISTORIE OBCE

JAK SE STAVĚLA MATEŘSKÁ ŠKOLKA PŘED ČTYŘICETI LETY

Silná poválečná generace dospěla v sedmdesátých letech minulého 20. století k zakládáním rodin a opět nám v Louňovicích přibývaly děti – další silná generace. Do roku 1963 byla mateřská školka provozována v provizorních prostorách čp. 59, tzv. Baťovně, pak byla na dlouhá léta uzavřena z důvodu nedostatku dětí. Na popud louňovických občanů se problémem začalo zabírat v roce 1974 tehdejší vedení Místního národního výboru (MNV). 5. dubna 1976 bylo svoláno jednání na MNV Louňovice k výběru místa staveniště mateřské školy, na které byly pozváni zástupci Okresního národního výboru Prahy-východ (ONV) z odboru školství, dopravy a plánování, dále úředníci Okresní hygienické stanice P-V, Okresního inspektorátu požární ochrany P-V a Okresního stavebního podniku (OSP) Říčany. Nechala se vyhotovit projektová dokumentace (s rozpočtem nákladů na stavbu 801.365,80 Kčs) a vedla se jednání na ONV o povolení stavby.

Dopisem ze dne 30. 8. 1976 ale ONV sděluje: „Rozhodnutí o přípustnosti stavby mateřské školy v Louňovicích nemůže být vydáno, jelikož stavba není zařazena v šestém pětiletém plánu do r. 1980“. Jakým způsobem se překonal tento problém, nevíme. Ale když se chce, tak to jde, protože dalším dokumentem z 26. 1. 1977 je již zápis z projednání přípravy k zahájení výstavby mateřské školy, kde byli přítomni: za odbor výstavby ONV soudruh Šofr, za finanční odbor ONV s. Hodoušek, za Státní banku československou (pobočka Praha-východ) s. Trávníčková, za MNV Louňovice jeho tajemník s. Křeček, dále předseda komise výstavby s. Nájemník a za odbor školství s. Zdražilová. Konstatuje se tu, že po stránce prováděcí dokumentace je akce připravena, účast podniků ale na výstavbě nebude, ovšem byl již částečně zajištěn stavební materiál v hodnotě 150 tisíc Kčs, dále že byly provedeny přípravné práce na zařízení stavby a že stavba bude zahájena v březnu 1977. Zarážející je věta, že „účast podniků na výstavbě nebude“. Žádné výběrové řízení k zajištění dodavatelské a zhotovitelské firmy! V té době se budovalo tzv. v akcích „Z“ („Z“ jako „zvelebování“)! V rámci těchto akcí bylo dobrovolnický zvelebováno životní prostředí v obcích (např. jarní úklid ulic, úklid hřbitova, parčíků a dalších veřejných prostranství),

svépomocně byly budovány některé veřejné budovy. V Louňovicích to byly - kromě mateřské školy s dětskou poradnou a bytem pro správce - samoobsluha, autobusové zastávky, fotbalové kabiny, nástavba pohostinství na Horní návsi, veřejné osvětlení či komunikace.

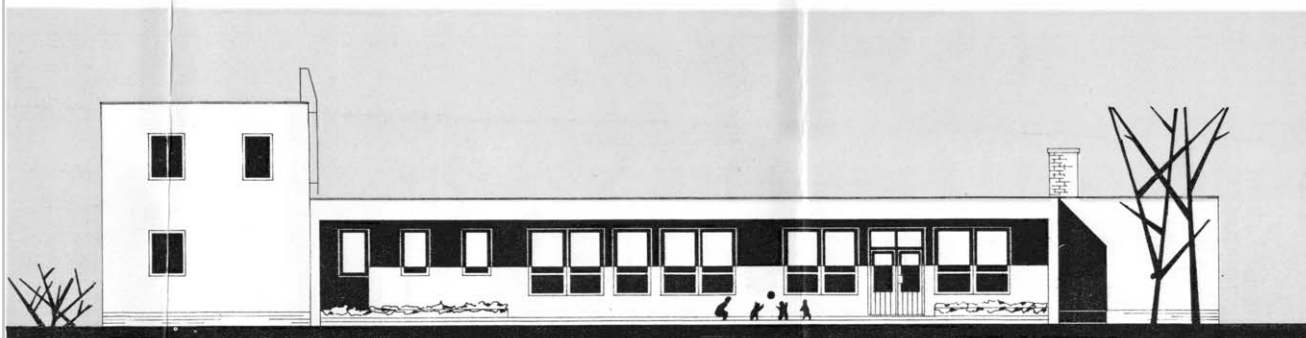
Pracovalo se brigádnicky bez nároku na odměnu, v lepších případech za svačinu. Jednalo se o výpomoc v oblastech, kde státní či obecní správa tyto úkoly nezvládala, ať již z finančních důvodů nebo v důsledku špatného plánování.

Pokud jsme v Louňovicích chtěli mít pro naše děti vlastní mateřskou školu, nešlo to jinak než vystavět ji v akci „Z“. Přípravné práce byly zahájeny 12. března 1977 a o sobotách a nedělích byly prováděny výkopové práce převážně mladými brigádníky. Šlo jim to od ruky, protože již 3. dubna mohlo dojít ke slavnostnímu položení základního kamene. Jen tak pro zajímavost - za měsíce březen až květen 1977 odpracovalo 30 brigádníků na stavbě 1262 hodin. Samozřejmě se stavba neobešla bez stavebních strojů, odborných pracovníků různých profesí a odborného vedení. Stavební materiál zajišťovala místní Drobná provozovna, stejně jako hlavní zednické práce, dále vypomáhal OSP Říčany a kdo měl kde nějaké známé a kontakty na zajištění strojů, nedostatkového materiálu nebo odborných pracovníků, tak také přispěl. Byla to úžasná spolupráce nejen občanů Louňovic, ať už mladých či starších, ale i chatařů. A jen díky této součinnosti bylo možné zahájit provoz Mateřské školy Louňovice 20. října 1979.

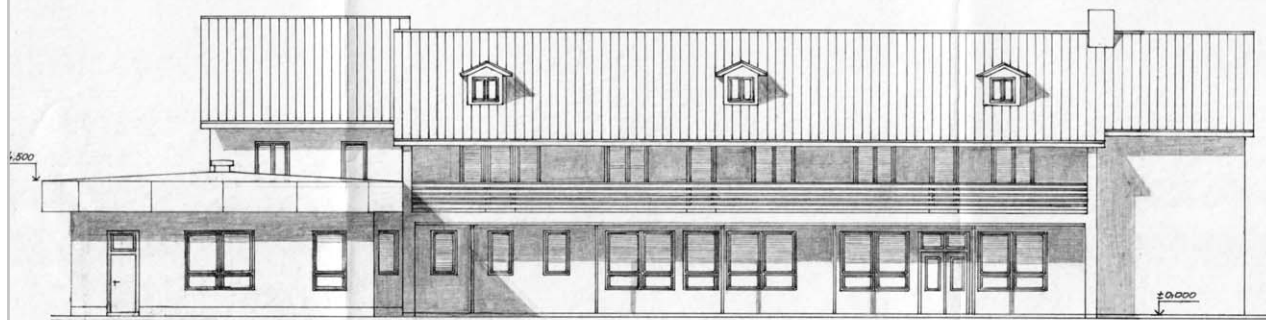
Marie Boudová

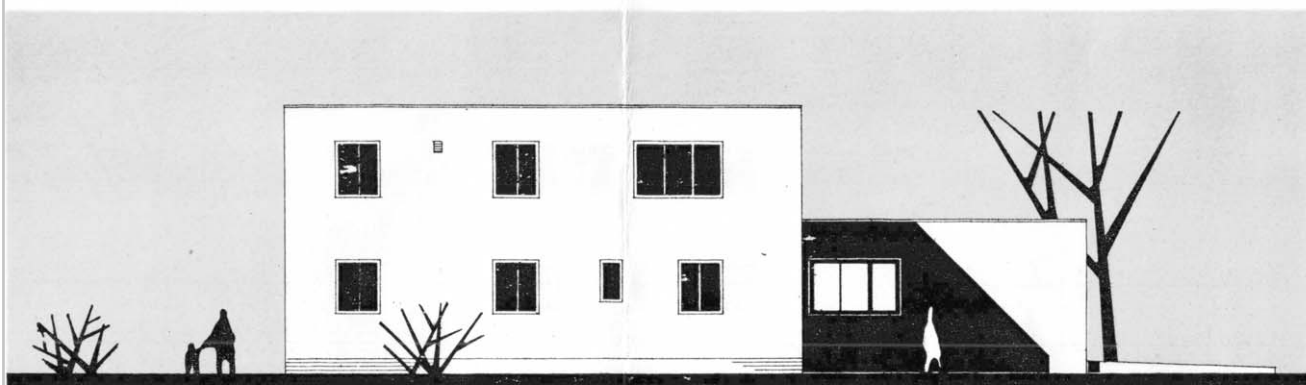
Pohled jižní 1977

Pohled jižní 2017

Pohled západní 1977

Pohled západní 2017

KAM NA VÝLET

POMNÍK PLEŠATÝCH

Dovolím si trochu upravit staré přísloví „Žižkovu a Libni zdaleka se vyhni!“ na „Hrrrrrr do Hrabalovy Libně k Pomníku plešatých“.

I když stavba metra a další velké projekty Libeň rozdělily, pořád tu můžete vidět některá zákoutí, která měl spisovatel Bohumil Hrabal rád. Výlet do Kerska a Nymburku už v našem zpravodaji byl, teď zbývá doplnit další místa, která z autorových prací možná znáte.

Zámek, kostel nebo vily nejdete i v jiných částech Prahy, ale podobnou stavbu jako je Libeňská koule jinde nehledejte. Možná by zájemce o historii plynárenství zaujala Michle se svým muzeem, ale bývalý plynojem, který slouží k aerodynamickým zkouškám leteckého výzkumného ústavu je jen nad Palmovkou. To je také náš hlavní cíl cesty. Vše ostatní už je bonus. I tak upozorním jen na několik staveb, které jsou v docházkové vzdálenosti od Pomníku plešatých, jak se výrazné stříbrné kulovité stavbě také přezdívá.

Plynojem, který je prohlášený za kulturní památku, byl postaven už v roce 1931. Technicky založení nadšenci určitě ocení nýtovanou konstrukci, která v sobě dokázala uskladnit více jak 12 500 m³ svítiplynu pro továrny v Libni a Vysočanech. Ve své době to byl největší kulovitý plynojem v Evropě. Přežil válku, ale obnovit provoz v hustě obydlené lokalitě nebylo vhodné, proto spásná myšlenka využít jeho specifických fyzikálních vlastností k jinému účelu, celou památku zachránila. Dodnes se k testům používá. Když se vám podaří zjistit, kdy bude den otevřených dveří, s návštěvou neváhejte. Neděje se tak ale pravidelně. Nejčastěji se toto pracoviště Výzkumného a zkušebního leteckého ústavu, a.s. v Praze na Palmovce otevírá v září v rámci Dnů evropského

dědictví. Protože v letošním roce plynojem oslaví 85 let od slavnostního zprovoznění v červenci 1932, můžeme očekávat i hezký slavnostní program.

Od plynojemu se pak vydejte z kopce dolů přes Palmovku k rokokovému Libeňskému zámku. Kromě zámku určité navštívte nebo si alespoň z venku prohlédněte secesní kostel Sv. Vojtěcha z roku 1905. Ve stylu secese je také sokolovna dokončená v roce 1910 podle návrhu architekta Emila Králíčka. Nad sokolovnou straší brutální stavba městského úřadu, ten má ale ve správě i hezcí stavby. Například Grabovu vilu, kterou používá ke slavnostním a výstavním příležitostem. Stavba s pohnutou historií bývá během některých akcí a výstav volně přístupná.

A jak se k plynojemu a dalším budovám dostanete? Nejlépe

MHD. Dojeďte na zastávku Palmovka, pak vydejte pěšky do kopce po Zenklově ulici a stylovou uličkou Ke Kouli k plynojemu. Potom zpátky Zenklovou ulicí na Elsnicovo náměstí. Po cestě budete míjet Novou synagogu, pak křížit ulici Na Hrázi, kde žil Hrabal, potom rohový Palác svět, který je v zuboženém stavu. Bohužel pamětní místo nebo muzeum Bohumila Hrabala nenajdete. Snad jen zatím. Městská část by se mohla pochlapit. Náměstí Bohumila Hrabala je vlastně jen velký dopravní terminál.

Procházet celou Zenklovu ulici nebudeme, i když vede k významnému místu, kde je nyní Pomník Operace Antropoid. Nebyla by to podél hlavní dopravní tepny hezká vycházka, proto z ní odbočíme ke Grabově vile, kde náš výlet, do dříve nebezpečné pražské periferie, končí.

Eva Uzlová

Kostely v našem okolí

Kostel sv. Václava v Hrusicích

Hrusice proslavil hlavně jejich slavný rodák – malíř, ilustrátor, karikaturista a spisovatel Josef Lada (1887–1957). Ten Hrusice s jejich kostelíkem mnohokrát zachytil v různých obměnách na svých půvabných obrázcích a kresbách.

Poprvé je obec připomínána v panovnickém dekretu Přemysla Otakara I. 17. ledna 1205 jako majetek ostrovského kláštera. Kromě jména Hrusice vyskytuje se v dokumentu i název Hrušice. V nejstarších dobách byly Hrusice spravovány přímo Přemyslovci. Později

přecházely pod správu blízkých hradů. Patřily pod hrady Stará Dubá, Čejchanův hrádek u Chocerad, od roku 1436 patřily pod pány z Dubé, jejichž sídelním hradem byly Zlenice. Tento hrad byl ale roku 1465 zničen a 1466 poddanské právo přešlo na Komorní Hrádek. V tomto poddanském vztahu zůstala obec až do roku 1848, i když se majitelé Komorního Hrádku střídali. V roce 1525 měla obec 10 statků a 10 poustek (pustých stavení). Po konci třicetileté války r. 1648 zde žilo 9 sedláků a 2 chalupníci, zato 7 stavení bylo pustých. V roce 1725

žilo v Hrusicích 16 rodin, mezi nimi i dvě rodiny Ladovy. V roce 1785 zde podle Josefského katastru bylo 35 čísel popisných. Během 19. století vzrostl počet obyvatel na 400, v roce 1930 zde žilo 454 obyvatel, v roce 1991 už ale jen 371. Zato v roce 2016 měly Hrusice 616 obyvatel.

V roce 1848 přestaly být Hrusice obcí poddanskou a staly se obcí s vlastní samosprávou v čele se starostou. Roku 1927 byla obec elektrifikována, v roce 1931 zde byl zaveden telefon a vzniklo kino.

První zmínka o kostelu v oblasti Hrusic sahá až před rok 1200. Tehdy je zmiňována kaple sv. Vojtěcha jako majetek ostrovského kláštera. Kostel zasvěcený sv. Václavu byl v Hrusicích vystavěn v 1. polovině 13. století a byl původně románský. Ve 14. století je zmiňován jako kostel farní, patřící pánům z Dubé a ze Zlenic. V 15. století byl kostel, stejně jako obec, přičleněn ke Komornímu Hrádku a v 16. století byl přesvěcen na kostel sv. Mikuláše. Roku 1624 ztratila hrusická farnost samostatnost a byla přičleněna k farnosti mnichovické. Ovšem roku 1785 byla hrusická farnost opět povýšena na tzv. lokálii a kostel byl znovu zasvěcen sv. Václavu a jako farní sloužil až do roku 1953.

Kolem kostela byl původně hřbitov, který sloužil nejen pro Hrusice, ale i pro okolní obce: Mirošovice, Senohraby, Lensedly, Turkovice, Třebolat, pro zaniklou obec Hláška a hrady Zlenice, Ježov a Lipka. Pohřbívat se zde přestalo v roce 1832 po epidemii tzv. asiatické cholery. Při silnici do Mnichovic byl založen hřbitov nový.

Kostel sv. Václava stojí na nejvyšším místě svažující se návsi. Je to jednodílná stavba s obdélnou lodí a masivními zdmi. Jde o původně románský kostel zakončený apsidou. Apsida má tvar podkovy. Ve 2. polovině 16. století byl kostel zásadně přestavěn. Byly zvýšeny podlahy a původní románská okna byla nahrazena většími obdélnými okny, která jsou zakončena polokruhem. Původní dřevěný strop v lodi byl nahrazen valenou klenbou s lunetami. Na klenbě lodi je dnes umístěna vyřezávaná rokoková růžice s hroznem. Později byly ještě provedeny některé barokní úpravy. Kostel byl doplněn o předsíň s křížovou klenbou a na jižní straně byla přistavěna sakristie s klenbou valenou V západním průčelí je představena hranolová věž.

Nejcennější částí kostela je unikátní ústupkový románský portál se sloupky a figurální výzdobou v tympanonu. Portál, do té doby neznámý, byl objeven 9. června 1853, kdy při silné bouři uhořel blesk do věže kostela a severní stěna kostela praskla. Portál je vytesaný z čer-

veného pískovce neznámým kameníkem, nejspíše nějakým mnichem z kláštera sv. Prokopa na Sázavě. Je zde ve zjednodušené formě aplikován motiv z kostela v německém Řezně (Regensburg). Na portálu je rodový znak opata Reginharda ze sázavského kláštera. Postavy v tympanonu představují buď Cyrila a Metoděje nebo sv. Václava a sv. Vojtěcha. Portál v severní stěně byl pravděpodobně zazděn při přestavbě v 16. století, neboť nový klenutý strop lodi představoval větší zátěž pro obvodové zdi než dřívější strop dřevěný.

Z vnitřního zařízení je nejcennější barokní hlavní oltář z 2. třetiny 18. století, který byl převezen buď z kostela sv. Mikuláše na pražském Staroměstském náměstí, nebo z kostela sv. Michala na Starém Městě pražském. Je to panelový oltář se sochami Panny Marie, sv. Vojtěcha a sv. Prokopa. Roku 1801 byla na vrchol oltáře umístěna ještě socha sv. Václava. V kostele je také umístěn velký obraz sv. Václava z roku 1619.

Dva boční oltáře, stejně jako kazatelna, jsou pseudorománské z roku 1898. Obrazy křížové cesty pocházejí od malíře prof. Floriána Maška z roku 1897. Umělecké rámy k těmto obrazům zhotovil truhlář J. Kulhánek z Lensedel. Varhany postavil v roce 1902 E. Š. Petr. V kostelní věži jsou dva zvony, až do 1. světové války zde ovšem byly zvony tři, jenže největší z nich byl na začátku této války zrekvírován pro válečné účely. Prostřední zvon pochází z roku 1579 a byl zhotoven zvonařem Brikcím z Cimperka na Novém Městě pražském. Nejmenší zvon je nejstarší, pochází už z 15. století.

Hrusický obecní úřad nechal r. 1994 instalovat osvětlení kostela, takže díky své dominantní poloze je kostel vidět z širokého okolí, dokonce i z dálnice D1, která pod obcí projíždí. Zároveň bylo instalováno i elektrické zvonění. Mše svatá se v Hrusicích koná každou neděli v 10,30 hod.

Božena Homolková

Zajímavosti

200. VÝROČÍ NAROZENÍ FRANTIŠKA RINGHOFFERA

Velmi často se v našem okolí setkáváme se jménem Ringhoffer. Víte, kdo vlastně byli Ringhofferové a jak žili? Co vše udělali pro Kamenici, ve které měli jedno ze svých sídel, či pro široké okolí? Proč bychom si jich měli vážit? Na zodpovězení těchto i dalších otázek je ten správný čas právě nyní. V dubnu letošního roku

uplyne již 200 let od narození Františka Ringhoffera – krále železničních vagonů. V souvislosti s tímto výročím bude probíhat mnoho akcí v Praze, Velkých Popovicích i v Kamenici.

Kde hledat kořeny Ringhofferů? V Uhrách, odkud přišel do Vídně do učení dědeček Františka Ringhoffera se

*František Ringhoffer
(1817–1873)*

uděleno zemské tovární právo, čímž se vymanil z cechovní závislosti.

Slávu rodu Ringhofferů zajistil jeho syn František narozený 28. dubna 1817. Převzal otcův kotlářský podnik a roku 1852 ho přesunul ze Starého Města na Smíchov, kde vybudoval nejen továrnu, ale celé moderní město. Takovou odvážnou vizi dokázal po něm naplnit už jen Tomáš Baťa ve Zlíně. František Ringhoffer začal roku 1854 s výrobou nákladních vozů, o šest let později už to byly i vagony osobní. Během několika dalších let se firmě Ringhoffer podařilo z tuzemských železnic vytlačit zahraniční konkurenci a mohla se věnovat exportu. Od roku 1867 začala firma vyrábět také budoucí pýchu celé smíchovské vagonky – salonní vozy. František Ringhoffer byl nejenom dobrý kovář, ale také manažer. Jako první v Rakousku zavedl výrobu Mannesmannových bezešvých trubek a roku 1870 vyrobila firma první osobní výtah v českých zemích, který jezdil na zámku v Zákupích, kde tehdy pobýval bývalý rakouský císař a poslední korunovaný český král Ferdinand V. Dobrotivý.

František byl také od roku 1861 starostou Smíchova, o jehož rozvoj se velice zasloužil. Bylo to po mnoha staletích první město postavené podle územního plánu. Prosadil také zavedení plynu. Pilně se věnoval obchodům s pozemky a nemovitostmi – vedle Kamenice získal například Lojovice, Štířín a Pyšely. Jako jeden z prvních si pro své panství opatřil telefon. Pozoruhodné je, že pro své dělníky založil uprostřed 19. století

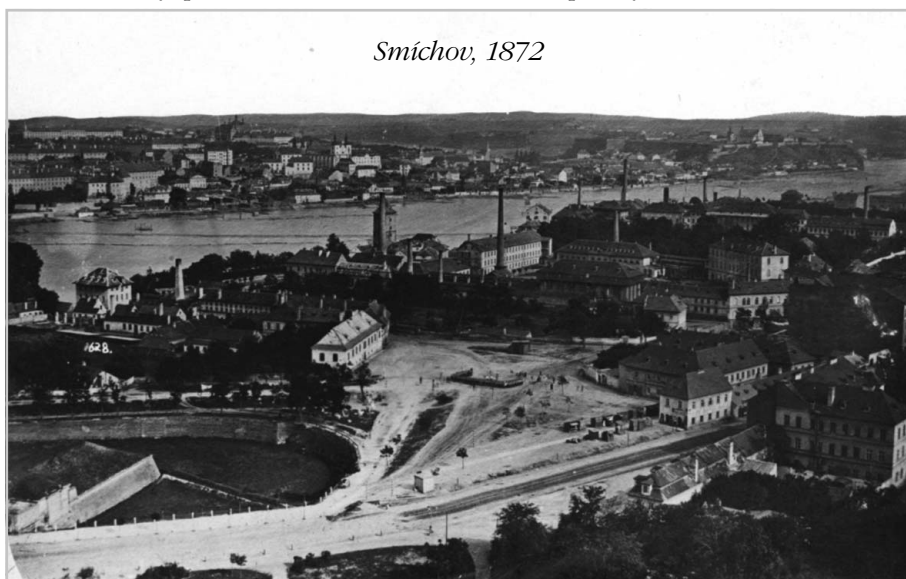

*Salonní vůz Františka Josefa I.
od firmy Ringhoffer*

stejným křestním jménem. Jako tovaryš se vydal do Prahy a postupně se tu stal starostou cechu kotlářského s dílnou v Platnéřské ulici. Byl také členem rady Starého města pražského a městským starším. Jeho syn Josef Ringhoffer začal vyrábět zařízení pro cukrovary a lihovary, proto rozšířil podnik o hamry v Kamenici. Získal titul dvorního kotlářského mistra a roku 1847 mu bylo

(jako jeden z prvních) nemocenské pojištění (tzv. Dělnická nemocenská pokladna), a to v době, kdy to ještě nepřikazoval žádný zákon. Zřídil také Dělnický penzijní fond.

Byl to člověk klidný, rozvázný a otevřený. Miloval hudbu, lesy a přírodu. Obzvláště si oblíbil velkopopovické panství. Důvodem byla zejména výhodná poloha poblíž staré císařské cesty do Vídně, ale učarovala mu i tamní příroda. V hlubokých hvozdech poblíž svého panství Štířín proto nechal zřídit anglický park s honitbou a vodu z Mariánské studánky si odtud dokonce nechával posílat až do svého smíchovského sídla. Místními lidmi byl oblíbený jako štedrý mecenáš. Na vlastní náklady nechal založit dětský útulek a dokonce osobně vedl záchranné práce, když byla oblast zasažena povodněmi. Roku 1862 byl vyznamenán Rytířským řádem Františka Josefa a za zásluhy o průmyslový rozvoj byl povýšen do šlechtického stavu a byl mu udělen baronský titul. Zemřel 23. března 1873 v pouhých 56 letech.

Smíchov, 1872

O ringhofferský majetek se nadále staral jeho syn František s bratry Emanuele a Viktorem. Rodinná firma i nadále vzrůstala, vyráběla kompletní zařízení pro cukrovary, lihovary, pivovary a mrazírny, dalšími jejími produkty byly parní stroje pro továrny i doly. V roce 1871 bylo rozhodnuto o výstavbě pivovaru ve Velkých Popovicích a již za tři roky byla uvařena první várka. Hlavním artiklem ale zůstaly železniční vozy. Postupně firma začala vyrábět i tramvaje a zařadila se mezi největší průmyslové podniky v Rakousko-Uhersku.

Kromě toho byl dotvořen podnikový sociální polštář. Zaměstnanci měli nárok na důchod, na invalidní rentu, na vdovský důchod, vyplácel se jim příspěvek na výchovu dětí i na pohřebné. Od roku 1895 se vyplácel věrnostní příspěvek těm zaměstnancům, kteří u firmy sloužili čtyřicet let, a to se týkalo až jednoho tisíce osob. Ringhoffer rozvinul výstavbu dělnických domů; koncem 19. století v nich bydlela třetina zaměstnanců podniku, tedy skoro sedm set rodin. Domy byly napojené na vodovodní síť a kanalizaci, což v tehdejší době nebylo zdaleka samozřejmé. Vznikl také podnikový učňovský institut a veřejná pokračovací škola. Uční se v institutu připravovali pod odborným vedením na práci v provozech podniku a nejlepším z nich se vyplácely peněžité prémie. Zajímavou podnikovou službou byl

od roku 1873 dobrovolný hasičský sbor. Vyznamenal se 12. srpna 1881, když dorazil jako první k hořícímu Národnímu divadlu. Ostatní hasičské sbory však přijely příliš pozdě, takže se divadlo zachránit nepodařilo. Firma prosperovala a její úspěch byl značný. Vyrobita například tři salonní vozy pro rakouskou císařovnu Alžbětu či luxusně vybavené salonní vlaky pro rumunského krále, tureckého pašu, pro ruského i bulharského cara. Montovaly se zde vozy pro petřínskou lanovku a pro pražskou tramvajovou dopravu. Vozy městské hromadné dopravy se tu pak vyráběly téměř sto let. František Ringhoffer, toho jména třetí, byl zvolen poslancem českého sněmu a nakonec i doživotním členem Panské sněmovny ve Vídni. Zemřel 23. července roku 1909. Jeho firmu převzal syn, v pořadí již čtvrtý František Ringhoffer. Roku 1911 se firma stala akciovou společ-

ností a vznikly tak „Ringhofferovy závody“, které během první světové války vyrobily přes 20 000 vagonů. Později, když společnost koupila i automobilku v Kopřivnici, jmenovala se Ringhoffer-Tatra a postupně ovládla i další vagonky v Československu. Stala se tak vůbec největším výrobcem vagonů na světě.

Po druhé světové válce byla továrna Ringhofferům zabavena na základě tzv. Benešových dekretů. Rodina byla odsunuta do Rakouska a poslední majitel firmy, Hanuš Ringhoffer, byl internován v táboře Mühlberg na Labi, kde v prosinci roku 1946 zemřel. Tím skončila sága jedné z našich nejúspěšnějších průmyslových dynastií. Zdroj: Český rozhlas - Toulky českou minulostí

Upravila Jana Novodvorská a Kateřina Řeháková

ROZHOVOR

Vzpomínka na rok 2007

V roce 2017 to bude již 10 let od doby, kdy jsme slavili 600 let od první písemné zmínky o existenci naší obce. Při této příležitosti jsme požádali o rozhovor **Bronislavu Udržalovou**, která se o zdárný průběh oslav nemalou měrou zasloužila.

Jaké jsou Tvoje první vzpomínky na Louňovice?

Jezdila jsem z Prahy do Louňovic s rodiči na chatu od svých 10 let. První vzpomínky jsou neradostné, protože přísní rodiče po mně vyžadovali práci na zahradě a při zvelebování chaty. Trávila jsem zde soboty a neděle a větší část prázdnin. Samozřejmě si více a ráda vzpomínám na vyjížďky na kole a na další dětské hry, které jsem s kamarády z Louňovic podnikala. Oceňovala jsem, že nerozlišovali mezi chataři a místními a dodnes přátelství s mnohými vytrvalo. Vzpomínám na krásné okolí s lesy bohatými na houby a na rybníky, ve kterých jsme se koupali. Později jsme chodili do širokoúhlého kina. Paní Bittnerová, říkali jsme jí „Bítnerka“, a její spolupracovníci měli na programu filmy již týden po premiéře v pražských kinech. Později se k tomu přidaly i taneční zábavy. Prostě plnohodnotné mládí. V roce 1995 jsme si na části pozemku u chaty postavili rodinný dům a stala jsem se trvalou Louňovandou. Ze začátku však byl dům pro mne a mou rodinu převážně jen místem na přespání a pro práci na zahradě.

Jak ses zapojila do oslav 600 let obce?

V obci byla ustanovena v dubnu 2006 Komise pro oslavy a již od počátku jsem byla jejím členem. Bylo zajímavé, jak jsme jednotlivé myšlenky a nápady co podniknout, či jaké akce zrealizovat, rozvíjeli od počátečních mlhavých obrysů až po konečnou podobu. Moje myšlenka byla napsat několikastránkovou brožuru o obci. Když jsme dílo dokončili, byla z toho kniha o 128 stranách s velmi bohatou obrazovou přílohou. Podchytila historii obce a okolí od prvních počátků až

do současnosti a je malým poděkováním mnoha generacím obyvatel, kteří tu byli před námi, za jejich přínos pro tvář a dějiny Louňovic. Byla jsem sice hlavní redaktorkou knihy, ale byla to týmová práce kolektivu více než deseti lidí. Ráda na práci nad knihou vzpomínám, protože jsem se setkala se zapálenými lidmi. A od této doby dodnes trvá moje přátelství s mnoha Louňováky.

Jak to myslíš?

Nebyla to jen práce na knize. Současně jsme začali vydávat Louňovický zpravodaj, v roce 2007 to byl „Oslavový zpravodaj“, organizovali jsme různé akce oslavového roku 2007, do kterých se zapojili jak dospělí, tak děti z Louňovic. A mnohé akce, které měly vznik v roce 2007, se v obci uskutečňují každoročně až dodnes. Rok 2007 byl zajímavý tím, že se od ledna do prosince neustále něco dělo, a dodnes jsem ráda, že jsem u toho mohla být a že jsem Louňovice a Louňováky měla možnost více poznávat. Zpětně když se ohlídím na tyto dva roky příprav i na samotné oslavy, musím konstatovat, že byly mým nejpłodnějším obdobím.

Louňováci při výletu na parníku po Vltavě v Praze, při oslavě 55. narozenin Bronislavy Udržalové

Takže si nejvíce ceníš práce na knize o historii Louňovic?

Opravdu na knihu ráda vzpomínám, ale nejsrdečněji vzpomínám na kříž. Přišla jsem s nápadem postavit na hřbitově kříž. V té době už dlouho žádný kříž v obci nebyl, snad dříve stával v místě, kde je dnes zvonička. A co to je za obec, která nemá kříž? Dnes kříž na hřbitově stojí a byl postaven v roce 2008 z prostředků vybraných ve veřejné sbírce. Pokaždé, když dnes jedu do Louňovic, tak se u něho na hřbitově zastavím. Jsem ráda, že jsou

zde kytičky a rozsvícené svíčky, a i já tu svou svíčku zapaluji.

Víme, že osud Tě zanesl zase do Prahy.

Tak to musím brát. Životní osudy lidí jsou pestré a život tropí všelijaké hlouposti. Ale Louňovicím a Louňovákům zůstávám věrná, i když návštěvy jsou méně časté. Kamarádi a kamarádky mi zde zůstali. Jsem pyšná na to, že jsem mohla žít v tak kouzelné obci a mezi příjemnými lidmi.

Roman Čížek

Seminář z oblasti každodenních financí

Manželé Voloczekovi přišli s nabídkou rozdělit se s námi o své znalosti a zkušenosti z oblasti každodenních financí a popovídat si o základních návycích při správě rodinného rozpočtu.

Začneme trochu neformálně. Jak se vlastně Tomáš Voloczek a jeho žena Dáša dostali do Louňovic?

Do Louňovic jsme často jezdili na víkendy a dovolené, protože zde už dlouho žijí naše rodiny Řeháků a Šindelářů (a další s nimi spřízněné rodiny). Dokonce jsme se s Dášou v Louňovicích seznámili a nakonec zde oslavili i naši svatbu. Takže Louňovice a Voděradské bučiny jsou naše srdeční záležitost. Máme to tu rádi.

Čemu se dnes věnujete?

Stručně řečeno hájíme zájmy lidí před bankami, pojišťovnami a dalšími institucemi. Jsme takoví právníci ve financích. Ve vyspělých evropských zemích je běžné mít svého odborníka přes finance, odborníka, kterého člověk roky osobně zná, a tudíž má k němu naprostou důvěru. V České republice je tato služba v začátcích, postupně ale sílí potřeba lidí mít svého profesionála v této oblasti. Finanční gramotnost sice vzrůstá, ale člověk je neustále zaplavován informacemi a nabídkami a je velice složité a časově náročné se v ní zorientovat.

Jak jste se dostali právě k této profesi?

Před lety jsme chtěli poradit, jak nejvýhodněji refinancovat naši stávající hypotéku. Setkali jsme se s řadou finančních poradců a obešli hodně bank. Výsledek byl dost tristní – každý nám tvrdil něco jiného a vystupování i odborné znalosti těchto „poradců-odborníků“ byly ve většině případů zarážející až odstrašující.

Bylo to v období, kdy jsme oba pracovali na vysokých pozicích - já ve státní správě (na Nejvyšším kontrolním úřadu a na Ministerstvu financí) a Dáša u japonské firmy - ale oba jsme chtěli změnu. A po těch špatných zkušenostech s různými „poradci“ nám bylo jasné, že u nás chybí kvalitní, odborně fundovaná a profesionální služba při správě osobních financí. Tak jsme do toho šli podle hesla: „Když ti něco vadí, tak to změň!“

Ale proč by si měl každý vyhledat nějakého svého osobního poradce (či „kouče“) na finančním trhu, když mu v každé bance nebo pojišťovně vždy ochotně poradí?

Samozřejmě, že každá banka či pojišťovna ráda poradí - vychválí své nabídky a produkty a zájemci nabídnou to, co se jí v jejích aktivitách právě hodí. Z kolika nabídek vám dají vybrat? Čí zájmy hájí? Jak v patnácti minutách poznají, který produkt se hodí zrovna pro vás? Naproti tomu skutečně nezávislý finanční odborník zná doko-

nale individuální potřeby svého klienta, má aktuální informace a přehled o tom, jaký finanční nástroj pro svého klienta vybrat.

Slyšela jsem, že máte v regionu velké plány...

Protože bydlíme v Louňovicích, rádi bychom své zkušenosti a znalosti poskytli i našim sousedům. Je celkem výhodné mít kdykoliv „přes ulici“ k dispozici odborné rady z celé finanční oblasti. Proto plánujeme vybudovat v Říčanech pobočku pro celý náš region, aby měli lidé na Říčansku tuto profesionální službu na blízku. Pobočka má být ale pouze zázemím pro školení a vzdělávací akce, pro naše klienty neexistují a nebudou existovat nějaké úřední hodiny. Řešení klientových důležitých životních plánů je zcela privátní záležitostí, kterou nelze projednávat v rychlosti někde na veřejnosti či u přepážky.

Zmínili jste, že chcete svoje zkušenosti a znalosti předat sousedům. Jak to máte v plánu udělat?

Součástí našich aktivit je i školení a vzdělávání v oblasti finanční gramotnosti, které realizujeme po celé republice. Jedná se o běžnou každodenní finanční problematiku, která zajímá velmi široký okruh občanů ve všech věkových kategoriích. I tyto semináře děláme v neformální atmosféře, takže ani v Louňovicích nepůjde o nějakou studenou formální přednášku, ale o přátelské posezení sousedů u kávy a dortíku v restauraci U Henců, kde podáme zájemcům aktuální informace ze světa financí, a potom dle svých možností a znalostí odpovíme na kladené otázky.

Co od takového semináře mohou lidé očekávat?

Především se dozví vše, co je může zajímat v oblasti domácích financí. Na co si mají dát pozor např. při vyřizování hypotéky nebo při uzavírání smluv. Ukážeme a popíšeme hlavní typy a triky, které se ve finančnictví objevují. Pobavíme se i o finančních základech - tedy jak pracovat s měsíčním domácím rozpočtem, jak optimálně vysokou mít finanční rezervu, zkrátka jak být připraven a ne překvapen.

Děkujeme za rozhovor a těšíme se na váš „Seminář z oblasti každodenních financí“, který se bude konat v sobotu 25. března 2017 v 15 hodin v restauraci U Henců!

Kateřina Řeháková

Mateřská škola Louňovice dříve a nyní

MATEŘSKÁ ŠKOLA DŘÍVE

MATEŘSKÁ ŠKOLA NYNÍ

Redakce: šéfredaktorka Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Otto Krutský, Elena Nimčová, Josef Řehák, Kateřina Řeháková, Eva Uzlová. Grafická úprava: Daniel Malák.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 17311